

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șasea după Rusalii

Vineri, 6 august: *Schimbarea la Față a Domnului*

Văzând, Iubitorule de oameni, Doamne, că ucenicii Tăi nu sunt încă luminați și nu pricep că Tu trebuie să mergi la Ierusalim și acolo să pătimesti multe și să fii omorât, ai început de atunci să le spui că toate acestea trebuie să le rabzi de bunăvoie pentru mântuirea noastră. Totuși, ei neputând înțelege dacă sunt de la Dumnezeu sau de la om, după șase zile ai luat cu Tine pe Petru, pe Iacob și pe Ioan și i-ai dus pe muntele Taborului, ca să le arăți, înainte de Cruce, slava Ta dumnezeiască, ca și în timpul pătimirilor Tale să-Ți cânte: Aliluia!

Aleșii Tăi Apostoli, îmbrăcați fiind cu putere de sus, Doamne, i-ai urcat în Tabor, ca să învețe a cânta cele înalte și să cugete la cele cerești, iar nu la cele pământești. Îmbracă-ne, dar, și pe noi cei căzuți întru cele de jos și biruiți totdeauna de neputințele trupului, cu puterea și slava Ta, ca puterea Ta să lucreze în neputințele noastre, și să-Ți cântăm Ție cu dragoste: Aliluia!

Furtună a fost arătarea dumnezeirii Tale în muntele Sinai, deoarece în tunete și fulgere ai dat legea slugii Tale Moise; tot așa și în Horeb a fost duh de tărie ce despica munții; vijelie și foc când Ilie proorocul a vrut să Te vadă. Totuși nu în vijelie, nici în cutremur și nici în foc nu a fost Domnul, ci în glas de adiere de vânt Ți-ai arătat Fața și slava dumnezeirii Tale, precum și în muntele Taborului ai șezut în fața lor și cu bucurie Ți-au cântat: Aliluia!

Din Acatistul Schimbării la Față a Domnului

Evangelia Duminicii a șasea după Rusalii

Ev. Matei 9, 1-8

Vindecarea slăbănogului din Capernaum

În vremea aceea, intrând în corabie, Iisus a trecut marea și a venit în cetatea Sa. Și, iată, I-au adus un slăbănog zăcând pe pat. Și Iisus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: În-drăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale! Dar unii dintre cărturari ziceau în sine lor: Acesta

hulește. Și Iisus, știind gândurile lor, le-a zis: Pentru ce cugetați rele în inimile voastre? Ce este mai lesne? A zice: Iertate sunt păcatele tale, sau a zice: Ridică-te și umblă? Dar, ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, a zis slăbănogului: Ridică-te, ia -ți patul și mergi la casa ta. Și ridicându-se, s-a dus la casa lui. Iar mulțimile, văzând acestea, s-au înspăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, Care dă oamenilor asemenea putere.

Schimbarea la Față a Domnului, revelație la vreme de post

Sărbătoarea Schimbării la Față a Domnului ne cheamă să ne aducem aminte de acel moment în care Mântuitorul Iisus Hristos S-a suit pe muntele Taborului ca să se roage și, pe când se ruga, zice Evanghelia de la Luca, „a strălucit fața Lui ca soarele, iar veșmintele Lui s-au făcut albe ca lumina”, iar un nor s-a arătat și s-a auzit „glas din nor zicând: Acesta este Fiul Meu Cel iubit, în Care am binevoit; de Acesta să ascultați!”

Schimbarea la Față a Mântuitorului Iisus Hristos a fost de fapt un răspuns la frământările și îndoilele ucenicilor Săi. Spune Evanghelia de la Matei că, pe când treceau prin Cezareea lui Filip, Mântuitorul Iisus Hristos le adresează această întrebare: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului?” Și ei răspund: „Unii au zis ca ești Ioan Botezătorul; alții Ilie; alții Ieremia sau unul dintre proroci.” Apoi îi întrebă Iisus: „Dar voi cine ziceți că sunt?” și Petru răspunde, în numele tuturor: „Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Cel viu” (Matei 16,13-20). Dar răspunsul lui Petru exprima mai degrabă o concluzie a experiențelor sale personale avute în preajma Domnului Hristos, nu o convingere absolută. Dovadă că, în ciuda acestei mărturii, totuși se leapădă de Domnul în curtea lui Caiafa (Matei 26, 70-74).

Mântuitorul se schimbă la față pe muntele Taborului pe când se afla cu trei dintre ucenici la rugăciune pentru a le clarifica faptul că este mai mult decât un simplu trimis al lui Dumnezeu - El este Însuși Fiul lui Dumnezeu. Transfigurarea Domnului aduce ca martori și pe doi dintre prorocii Vechiului Testament, Moise și Ilie, pentru a lămuri o dată pentru totdeauna că Iisus nu e nici Moise, nici Ilie. Totuși, din mulțimea de proroci, care au vestit pe Mesia, la Schimbarea la față sunt de față doar Moise și Ilie, cei despre care mărturisește Scriptura că în momente de mare cumpănă ale vieții lor, atunci când își puneau serioase întrebări dacă adevărata credință va mai dăinui, Dumnezeu li s-a arătat pentru a-i încredința că tot ceea ce ei fac în numele lui Dumnezeu este de fapt și pentru binele umanității sau, mai bine zis, este un mod de a împlini cuvintele iubirii lui Dumnezeu față de oameni.

Amândoi prorocii văzuseră pe Dumnezeu în acele clipe de încercare atât cât poate pricepe firea omenească, căci, în dialogul pe care-l are Dumnezeu cu Moise, Acesta îi spune că nu va putea vedea fața lui Dumnezeu și să rămână viu (Ieșire 33,29). Deci, trebuie înțeles că a vedea fața lui Dumnezeu cere o despărțire definitivă și absolută de cele materiale, pentru că Dumnezeu este Spirit. Ce-i Împărăția lui Dumnezeu? Este locul în care sufletele se află împreună cu Dumnezeu, locul unde vom putea să vedem și noi fața

lui Dumnezeu. Asta a simțit Petru atunci când Mântuitorul Iisus Hristos i-a înfățișat, pe cât a putut el înțelege, că El este Dumnezeu. La această înfățișare Petru exclamă: „Doamne, [...] dacă voiești, vom face aici trei colibe: Ție una, și lui Moise una și lui Ilie una”, adică nimic pentru Petru însuși și ceilalți 2 ucenici ce se aflau pe munte în stare de rugăciune, pentru că lor le era suficient să fie acolo prezenți la cele pe care le vedeau și trăiau. Exclamația lui Petru de fapt izvora dintr-o stare de detașare în raport cu cele ale lumii acesteia.

Evanghelistul Luca, relatând această minune a Schimbării la Față, arată că totul s-a petrecut pe când ucenicii erau în stare de rugăciune și acea lumină taborică pe care ei au văzut-o și care le-a creat un dor nespus față de Dumnezeu trebuie asociată stării de rugăciune. Doar că sufletele noastre, îngreunate de balastul grijilor pământești, trupești și demonice (Iacov 3,15), nu pot ușor cuprinde această lumină. Starea de rugăciune, așadar, ne conferă posibilitatea întâlnirii cu Dumnezeu, unirii cu El și cunoașterii Lui. Starea de rugăciune ne aduce o necesară detașare, din când în când, pentru câteva minute pe zi, de grijile lumești. Vedeti, atunci când preotul săvârșește Sfânta Liturghie, înainte de a începe partea sacramentală rostește și el, apoi și credincioșii: „toată grija cea lumească acum să o lepădăm” – adică lepădarea grijilor oferă posibilitate sufletului de a se apropia mai mult de Dumnezeu. De aceea, orice rugăciune rostită cu simțire, orice Sfântă Liturghie la care participăm cu tot sufletul și cu necesara detașare aduce o stare de pace interioară, o iluminare taborică în suflet, pe care ceilalți nu o văd și pe care nici noi nu o putem ușor exprima în cuvinte.

Schimbarea la Față a Mântuitorului Iisus Hristos, moment de maximă revelație pe care l-a oferit ucenicilor, dar și nouă, până astăzi, aduce în prim-plan o nouă imagine a lui Hristos, ce are la bază demnitatea Sa de Fiu al lui Dumnezeu. Această înfățișare negrăită și necuprinsă cu mintea de fapt exprimă slava în care este chemat să trăiască omul. Scopul existenței noastre nu este doar să trăim în pace cu Dumnezeu într-un confort acceptabil în lumea aceasta, ci să fim asemenea cu Dumnezeu. Asta a arătat ucenicilor Mântuitorul Iisus Hristos pe muntele Taborului.

Ce-ar fi dacă am lua în serios statura noastră de fii ai lui Dumnezeu? De aceea Mântuitorul Iisus Hristos, schimbându-se la față, chiar dacă vorbea cu Moise și cu Ilie despre cele ce se vor întâmpla la Ierusalim, despre pătimirea și moartea Sa jertfelnică, arată totuși odată pentru totdeauna oamenilor că oricâte greutăți, oricâte încercări ar veni peste noi, nu putem pierde nicio clipă speranța că, mai devreme sau mai târziu, lumina taborică va străluci și-n sufletele noastre.

Pr. Mihai Mărgineanu

**Astăzi, duminică, începe Postul
Adormirii Maicii Domnului
- Cuvinte de la Sfinții Părinți -**

◆ „Postul din august este stabilit în cinstea Maicii lui Dumnezeu, care, cunoscându-și mutarea, se ostenea și postea ca întotdeauna pentru noi, chiar dacă ea, fiind Preacurată, nu avea nevoie de postire. Astfel s-a rugat cu osârdie pentru noi atunci când a fost să se mute din viața această către cea viitoare și când fericitul ei suflet a urmat să se întâlnească cu Fiul ei. De aceea și noi trebuie să postim și să cântăm, urmând vieții ei și cerându-i să se roage pentru noi. Unii, de fapt, spun că acest post a fost rânduit în cinstea a două praznice, adică al Schimbării la Față și al Adormirii. Eu, de asemenea, cred că este necesar să ne amintim de ambele aceste sărbători, dintre care una ne dă sfințire, iar a -doua milostivire și mijlocire pentru sufletele noastre”. **(Sfântul Simeon, Arhiepiscopul Tesalonicului)**

◆ „Nu-i nici o vinovăție să mănânci. Domnul fie slăvit!... Ceea ce strică este pofta nesățioasă, îmbuibarea peste ceea ce trebuie, umflarea stomacului până la refuz.

Tot așa cu vinul. A-l folosi cu măsură, nu e nici o greșeală. Greșeala e a te da beției și a fi necumpătat, a-ți perverti folosința minții. Dacă slăbiciunea voastră trupească nu vă îngăduie să treceți ziua fără să mâncați, nici un ins înțelept nu v-ar putea ține de rău.

Stăpânul nostru e blând și cu omenie, nu ne cere de nimic peste puterile noastre. Dacă ne cere să ne înfrânăm de la mâncare și să postim, aceasta nu-i fără un

temei și nu așa, numai ca să stăm fără să mâncăm, ci pentru că dezlipindu-ne de lucrurile acestei lumi, să ne încredințăm celor ale sufletului în toată vremea care ne stă la îndemână.

Dacă am duce viața într-un duh cum-pătat, dacă toată vremea noastră slobodă ar fi hărăzită lucrurilor duhovnicești, dacă ne-om atinge de hrană numai pentru a ne îndestula nevoile și vom folosi întreaga noastră viață în lucrări bune, n-am avea ce face cu ajutorul pe care ni l-ar da postul. Dar firea omenească trândavă fiind, atrasă mai ales spre moleșală și bucurie, stăpânul nostru, cel plin de bunătate, ca un duios părinte, a închipuit pentru noi leacul postului, ca să smulgă moliciunea din inimile noastre și să ne facă să ne strămutăm grija de la lucrările lumii acesteia la cele duhovnicești...” **(Sfântul Ioan Gură de Aur)**

◆ „Noi nu trebuie să păstrăm măsura doar în privința hranei, ci să ne abținem de la orice păcat, pentru ca, așa cum postim cu pântecele, să postim și cu limba, să nu clevetim, să nu mințim, să nu vorbim în deșert, să nu denigrăm pe alții, să nu ne mâniem și, într-un cuvânt, să nu facem orice păcat cu limba noastră... să postim chiar și cu ochii, adică să nu ne uităm la lucruri deșarte, să nu lăsăm ochii noștri să fie slobozi, să nu privim pe nimeni fără rușine și frică... și mâinile, ca și picioarele noastre trebuie să se abțină de la orice faptă rea” **(Avvei Dorotei)**

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,
Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600

Vizitați-ne pe
facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ **Duminică, 1 august, Începutul Postului Adormirii Maicii Domnului**

08:00 Utrenia și Sfânta Liturghie

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ **Luni, 2 august**

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ **Marti, 3 august**

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ **Miercuri, 4 august**

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ **Joi, 5 august**

18:00 Slujba Vecerniei

◆ **Vineri, 6 august**

08:00 Utrenia și Sfânta Liturghie

◆ **Sâmbătă, 7 august**

07:00 Utrenia și Sfânta Liturghie

18:00 Slujba Vecerniei

Pilde cu tâlc

Un fiu, după moartea tatălui, a dus-o pe mama sa, într-un azil de bătrâni și îi făcea vizite din când în când. Într-o zi, primește un telefon de la asistenta azilului și este rugat să se prezinte acolo deoarece mama sa e pe moarte.

Fiul ajunge acolo și o întreabă pe mama sa:

- Ce vrei să fac pentru tine?

Mama îi zice:

- Seamănă aici puțină iubire: pune ventilatoare în azil pentru că nu sunt, iar căldura e insuportabilă, cumpără și frigider de deoarece nu sunt, încât mâncarea se strică, au fost nopți în care mă culcam flamandă.

Fiul socot:

- De ce îmi ceri asta acum, de ce nu mi-ai spus mai devreme asta?

- Eu sunt obișnuită cu căldura și cu foamea, însă mi-e frică pentru tine pentru că tu nu vei suporta asta când la bătrânețe copiii tăi te vor trimite aici.

Sfaturi de la Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul

„Când simțim neliniște în nevoia, să știm că nu ne mișcăm în spațiul lui Dumnezeu. Hristos este dragoste, bunătate și mângâiere, și niciodată nu sufocă, ci are din belșug oxigen duhovnicesc, mângâiere dumnezeiască.”

„ Bunătatea înmoaie și deschide inima, precum și untdelemnul încuietoria ruginită”.

„ Omul este o taină! Chiar dacă te-ar pune să judeci, tu să cugeți; „ Judecata pe care o fac este dumnezeiască sau plină de patimă?”. Este adică dezinteresată sau plină de interes? Să nu aveți încredere nici în voi înșivă, nici în judecata voastră. Atunci când cineva judecă, are înăuntru mult egoism. Adeseori sunt pus în situația să judec un subiect și sunt nevoit s-o fac, deși nu vreau. Și cu toate că judec dezinteresat și cu nepărtinire, când mă duc să fac rugăciune, nu simt acea dulceață pe care o simt alte dăți. Și aceasta nu pentru că mă muștră conștiința pentru ceva, ci fiindcă am judecat ca un om. Cu atât mai mult se întâmplă aceasta atunci când judecata este greșită sau are în ea îndreptățire sau criterii omenești. Judecata este un lucru mare. Judecata este a lui Dumnezeu. Este înfricoșător ca cineva să ia judecata lui Dumnezeu! Nu are importanță dacă cel ce se află în poziția să judece are dispoziție bună. Important este ce urmări are judecata lui. Este nevoie de mult discernământ.”